III

(Förberedande akter)

EUROPEISKA CENTRALBANKEN

EUROPEISKA CENTRALBANKENS YTTRANDE

av den 26 april 2023

om ett förslag till förordning om ändring av förordningarna (EU) 648/2012, (EU) nr 575/2013 och (EU) 2017/1131 vad gäller åtgärder för att minska alltför stora exponeringar mot centrala motparter i tredjeland och effektivisera unionens clearingmarknader samt ett förslag till direktiv om ändring av direktiven 2009/65/EU, 2013/36/EU och (EU) 2019/2034 vad gäller behandlingen av koncentrationsrisk mot centrala motparter och motpartsrisk i centralt clearade derivattransaktioner

(CON/2023/11)

(2023/C 204/03)

Inledning och rättslig grund

Den 31 januari 2023 och den 6 februari 2023 mottog Europeiska centralbanken (ECB) begäranden från Europeiska unionens råd respektive Europaparlamentet om ett yttrande över ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordningarna (EU) 648/2012, (EU) nr 575/2013 och (EU) 2017/1131 vad gäller åtgärder för att minska alltför stora exponeringar mot centrala motparter i tredjeland och effektivisera unionens clearingmarknader ([1]) (nedan kallat *förslaget till förordning*), och ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiven 2009/65/EU, 2013/36/EU och (EU) 2019/2034 vad gäller behandlingen av koncentrationsrisk mot centrala motparter och motpartsrisk i centralt clearade derivattransaktioner ([2]) (nedan kallat *direktivförslaget*).

ECB:s behörighet att avge ett yttrande grundas på artiklarna 127.4 och 282.5 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eftersom förslaget till förordning och direktivförslaget innehåller bestämmelser som påverkar 1) Europeiska centralbankssystemets (ECBS) huvuduppgifter i fråga om att utforma och genomföra unionens penningpolitik och att främja väl fungerande betalningssystem i enlighet med artikel 127.2 första och fjärde strecksatsen i fördraget, 2) ECBS uppgift att medverka till att de behöriga myndigheterna smidigt kan genomföra sin politik när det gäller tillsyn över kreditinstitut och det finansiella systemets stabilitet i enlighet med artikel 127.5 i fördraget, och 3) de uppgifter i samband med tillsynen över kreditinstitut som ECB tilldelats. I enlighet med artikel 17.5 första meningen i arbetsordningen för Europeiska centralbanken har detta yttrande antagits av ECB-rådet.

Allmänna kommentarer

ECB stöder det paket som Europeiska kommissionen föreslår och som syftar till att stärka unionens centrala clearingsystem genom att införa riktade förbättringar av regelverket. ECB håller med om att motståndskraftiga och välutvecklade centrala motparter är avgörande för en välfungerande kapitalmarknadsunion.

För det första välkomnar ECB de föreslagna åtgärderna för att öka säkerheten och motståndskraften i EU:s centrala clearing genom att stärka samarbetet mellan myndigheter och, med tanke på de föränderliga finansiella riskerna, genom att uppdatera tillsynskraven för centrala motparter och bankers exponeringar mot centrala motparter. För det andra stöder ECB de föreslagna åtgärderna för att effektivisera tillsynsprocesserna avseende de centrala motparterna i syfte att göra det möjligt för centrala motparter i EU att reagera snabbare på nya marknadsutvecklingar. För det tredje ser även ECB behovet av ytterligare åtgärder för att reducera EU-kunders och clearingmedlemmars alltför stora exponeringar mot centrala motparter från tredjeland i syfte att begränsa potentiella risker utanför unionsmyndigheternas fulla kontroll.

([1]) COM(2022) 697 final.
([2]) COM(2022) 698 final.

Robusta arrangemang som säkerställer att central clearing i unionen är säker och effektiv är avgörande ur Eurosystemets perspektiv som utgivande centralbank. Störningar hos en central motpart med betydande eurodenominerad verksamhet kan få negativa konsekvenser för likviditeten hos kreditinstitut i euroområdet och på betalningssystemens smidiga funktion, vilket skulle kunna medföra risker för en effektiv penningpolitisk transmission och, i slutändan, för att uppnå Eurosystemets huvudmål att upprätthålla prisstabilitet ([3]). Ett starkt centralt clearingsystem i unionen är också viktigt för den gemensamma tillsynsmekanismen på grund av storleken på SSM-övervakade kreditinstituts exponeringar mot centrala motparter i EU.

Specifika kommentarer

1. ***Bättre samarbete mellan myndigheter***

ECB stöder föreslaget att stärka samarbetet mellan myndigheter på unionsnivå och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndighetens (Esma) utvidgade roll när det gäller att främja tillsynskonvergens, särskilt genom omröstning och yttranden i tillsynsfrågor samt även samordning i krissituationer. ECB anser att detta är ett steg i rätt riktning som stärker tillsynen av central clearing på unionsnivå, med beaktande av den ökade clearingkapaciteten inom unionen och den därmed sammanhängande risken med en gränsöverskridande dimension. Betydelsen av, och komplexiteten hos, centrala motparter i EU, som förväntas öka i och med genomförandet av kravet på aktivt konto, samt centrala motparters sammanlänkning med betydande kreditinstitut som sina clearingmedlemmar, kräver en starkare tillsyn på unionsnivå och behovet av att hantera potentiella spridningseffekter av systemrisker i flera medlemsstater.

1.1 *Kollegier*

1.1.1 Kollegiernas kontinuerliga arbete – yttranden och årlig översyn

Den ram för kollegier som inrättats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 ([4]) (nedan kallad *Emir*) har visat sig vara ett effektivt sätt att hantera de särskilda utmaningar som central clearing står inför till följd av den allvarliga riskspridning som kan utgå centrala motparters över gränser och sektorer. Kollegier gör det möjligt för myndigheter från olika jurisdiktioner och med olika mandat att utbyta information, lämna synpunkter och varna för de centrala motparternas riskhanteringsmetoder och utbud av tjänster i EU. Förnärvarande avger kollegier yttranden om bland annat auktorisation av centrala motparter, utvidgning av centrala motparters verksamhet och tjänster samt betydande förändringar av modeller. De centrala motparternas riskhanteringsåtgärder avseende marknadsutvecklingen och marknadsriskerna granskas dock för närvarande inte i de formella kollegieprocesserna, såvida inte sådana centrala motparters agerande implicerar en betydande förändring av verksamheten eller riskmodellerna.

I syfte att fortlöpande stärka kollegiernas deltagande stöder ECB till fullo kommissionens förslag om att den behöriga myndigheten för varje central motpart minst en gång per år ska lämna in en heltäckande rapport till kollegiet med en översyn av den centrala motpartens efterlevnad av bestämmelserna i Emir och en utvärdering av de risker mot vilka den centrala motparten är exponerad ([5]). ECB välkomnar kommissionens förslag om att kräva att kollegierna avger ytterligare yttranden om viktiga tillsynsbeslut, t.ex. när det gäller rapporter om översyn och utvärdering av den centrala motparten, marginalsäkerhetskrav och potentiella återkallanden av en auktorisation ([6]).

([3]) Se de allmänna kommentarerna i Europeiska centralbankens yttrande CON/2017/39 av den 4 oktober 2017 om ett yttrande över ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller förfarandena för och de myndigheter som ska delta i auktorisationen av centrala motparter samt om kraven för godkännande av centrala motparter från tredjeland (EUT C 385, 15.11.2017, s. 3). Alla ECB:s yttranden finns i EUR-Lex.

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

([5]) Se artikel 1.16 i förslaget till förordning.

([6]) Se artikel 1.12 i förslaget till förordning som lägger till en ny artikel 17b.1 b i EMIR.

Enligt det föreslagna ramverket kan kollegiets yttranden, utöver att godta eller invända mot vissa tillsynsbeslut, även innehålla villkor och rekommendationer som kollegiet anser vara nödvändiga för att avhjälpa eventuella brister i den centrala motpartens riskhantering ([7]). ECB välkomnar förslaget till förordning eftersom den gör det möjligt för kollegiemedlemmarna att specificera de överväganden som ligger till grund för deras röstning och att uppmärksamma kvarstående farhågor. För att ytterligare förbättra omröstningsförfarandet bör kollegiets medlemmar också uppmuntras att motivera sin röstning i kollegiets yttrandeprocess, så att den centrala motpartens behöriga myndighet i högre grad kan dra nytta av kollegiemedlemmarnas olika perspektiv i ett yttrande. Slutligen stöder ECB förslaget att den centrala motpartens behöriga myndighet ska vara skyldig att fullständigt motivera sitt beslut och förklara eventuella väsentliga avvikelser från kollegiets yttrande ([8]). ECB anser att dessa föreslagna åtgärder kommer att öka kollegiets kontinuerliga deltagande och bidra till att säkerställa att tillsynen av centrala motparter stöder ett effektivt samarbete med, och drar nytta av, alla relevanta myndigheters perspektiv.

ECB stöder bestämmelsen i förslaget till förordning om att kollegiemedlemmarna i högre grad ska bidra till genomförandet av den årliga översynsprocessen, och föreslår att sådana synpunkter inte bör begränsas till att bara fastställa hur ofta och hur ingående den årliga översynen ska vara, utan påverka vilken inriktning översynen ska ha.

1.1.2 Samarbete i gemensamma tillsynsgrupper

ECB stöder till fullo förslagets målsättning att införa gemensamma tillsynsgrupper i tillsynen av auktoriserade centrala motparter i EU. Att öka kollegiemedlemmarnas deltagande i den fortlöpande tillsynen – särskilt när det gäller översynen av hur förfaranden med implicit godkännande tillämpas, inspektioner på plats och avseende den årliga översynsprocessen – är ett steg mot att stärka tillsynen på unionsnivå. Detta kommer att hjälpa kollegiemedlemmarna att få ökad samsyn om viktiga utvecklingstendenser som påverkar centrala motparters risker och riskhantering, och därigenom öka effektiviteten och ändamålsenligheten i dialogen mellan centrala motparters behöriga myndigheter och kollegiemedlemmar i hela unionen. Detta kommer också att möjliggöra en sammanslagning av resurserna hos de centrala motparternas behöriga myndigheter och kollegier, vilket kommer att bidra till en ytterligare kostnadseffektivisering av EU:s tillsyn av centrala motparter, till nytta för både nationella behöriga myndigheter och kollegiemedlemmar.

ECB anser dock inte att det är nödvändigt att inrätta ett nytt tillsynsorgan för detta ändamål, eftersom detta kan leda till ökad institutionell komplexitet. För att säkerställa proportionalitet föreslår ECB att man förlitar sig på det befintliga samarbetet inom kollegieramen. I linje med detta föreslår ECB att de gemensamma tillsynsgruppernas planerade uppgifter ska tilldelas kollegiet som gemensam tillsynsverksamhet, där kollegiemedlemmar deltar på frivillig basis, i linje med regeln ”inget tvång – inget hinder”. Om ingen kollegiemedlem frivilligt deltar i en gemensam tillsynsverksamhet tillsammans med den behöriga myndigheten innebär detta att den behöriga myndigheten ensam tar sig an denna uppgift.

I syfte att integrera den gemensamma tillsynsverksamheten i de befintliga kollegieprocesserna föreslår ECB att ytterligare ett element läggs till i rapporten om den årliga översynsprocessen som de centrala motparternas behöriga myndigheter tar fram ([9]), nämligen en plan för gemensam tillsynsverksamhet under den kommande årliga granskningsperioden.

Utöver de gemensamma tillsynsgruppernas uppgifter enligt förslaget till förordning föreslår ECB också gemensam tillsynsverksamhet när det gäller att bidra till förfarandet med implicit godkännande avseende ändringar av de centrala motparternas modeller avseende marginalsäkerheter samt till genomförandet av den årliga översyn och utvärdering som utförs av den behöriga myndigheten för centrala motparter i EU ([10]). Den gemensamma tillsynsverksamheten bör också omfatta övningar som ett ytterligare verktyg för kooperativa bedömningar av den centrala motpartens risker och riskhanteringsförfaranden. För att göra det möjligt för alla myndigheter, inklusive kollegiet, att effektivt delta i förfaranden med implicit godkännande föreslår ECB en förlängning av tidsfristen för respektive bedömning (se punkt 3.2 nedan).

([7]) Se artikel 1.12 i förslaget till förordning som lägger till en ny artikel 17b.2 c i EMIR.
([8]) Se artikel 1.12 i förslaget till förordning som lägger till en ny artikel 17b.3 i EMIR.
([9]) Se artikel 1.16 i förslaget till förordning.
([10]) Se artikel 1.16 i förslaget till förordning som ändrar artikel 21 i EMIR.

För att bevara flexibiliteten för potentiell gemensam tillsynsverksamhet när det gäller särskilda tillsynsproblem som kan uppstå bör det vara möjligt att utvidga gemensam tillsynsverksamhet till områden som inte förutsågs vid tidpunkten för föregående årliga översyn. I detta sammanhang välkomnar ECB möjligheten för behöriga myndigheter för centrala motparter i EU att begära bistånd i det pågående tillsynsarbetet ([11]), i linje med regeln ”inget tvång – inget hinder”.

Om gemensamma tillsynsgrupper skulle inrättas enligt kommissionens förslag, skulle ECB stödja att clearingmedlemmarnas relevanta tillsynsmyndigheter deltar i de gemensamma tillsynsgrupperna, med tanke på hur viktig kopplingen mellan clearingmedlemmar och centrala motparter i EU och relevanta utgivande centralbanker och övervakare är, med tanke på deras bredare systemperspektiv på centrala motparters riskhantering.

1.2 *Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten*

1.2.1 Esmas roll för att främja tillsynskonvergens och gränsöverskridande riskreducering

En välfungerande kapitalmarknadsunion kräver att man i stor utsträckning samordnar tillsynspraxis för centrala motparter i EU. I syfte att ytterligare främja tillsynskonvergens och en konsekvent tillämpning av Emir för alla centrala motparter i EU, stöder ECB förslagen att stärka Esmas roll som en av de europeiska tillsynsmyndigheterna. Esma bör ha rösträtt i kollegierna och avge yttranden om utkast till tillsynsbeslut som rör årlig översyn och utvärdering, marginalsäkerhetskrav och återkallande av auktorisation. ECB stöder också det föreslagna förfarandet för Esmas yttranden riktade till de behöriga myndigheterna för centrala motparter i EU ([12]). Detta är helt i linje med Esmas övergripande deltagande i alla kollegier och dess resulterande unika kapacitet och viktiga roll för att främja en konsekvent bedömning av gemensamma frågor mellan kollegierna.

1.2.2 Gränsöverskridande samordning i krissituationer

ECB håller med om att det finns ett behov av att stärka unionens samordning mellan relevanta myndigheter i stressituationer som påverkar, eller sannolikt kommer att påverka, centrala motparter i EU eller centralt clearade marknader. Detta är viktigt både för att i ett tidigt skede identifiera och hantera spridningsrisker i hela unionen som kan uppstå till följd av stressituationer hos enskilda centrala motparter i EU och uppnå en väl samordnad och unionsomfattande reaktion på sådana unionsomfattande kriser. Ett mer specifikt ramverk för krissituationer kommer att bidra till att klargöra förväntningarna hos de berörda myndigheterna och centrala motparter vad gäller vilka praktiska steg som ska tas, påskynda unionens insatser i sådana krissituationer och minska risken för motstridiga strategier från dessa myndigheters sida.

ECB välkomnar därför de föreslagna ändringarna av bestämmelserna avseende krissituationer ([13]), inbegripet specificeringen av relevanta krisscenarier, Esmas formella samordnande roll, Esmas möjlighet att direkt inhämta nödvändig information för denna samordnande roll och dess befogenhet att utfärda rekommendationer i brådskande situationer till behöriga myndigheter i situationer där mer än en central motpart i EU skulle påverkas av krissituationen eller där händelser i hela unionen destabiliserar gränsöverskridande centralt clearade marknader.

En väl samordnad reaktion på allvarliga stresshändelser som påverkar central clearing i unionen kräver ett effektivt samspel mellan tillsynskommittén för centrala motparter och andra relevanta myndigheter. Relevanta utgivande centralbanker bör därför alltid bjudas in till möten i tillsynskommittén för centrala motparter som sammankallas när utvecklingen på finansmarknaderna kan ha en negativ inverkan på marknadens likviditet, den penningpolitiska transmissionen eller väl fungerande betalningssystem. Detta skulle också säkerställa överensstämmelse med strategin i förslaget till förordning, enligt vilken utgivande centralbanker skulle involveras i alla diskussioner om centrala motparter i EU (se punkt 1.3.1 nedan).

([11]) Se artikel 1.18 i förslaget till förordning som lägger till en ny artikel 23b.2 d i EMIR.
([12]) Se artikel 1.12 och 1.17 i förslaget till förordning.
([13]) Se artikel 1.19 i förslaget till förordning.

1.3 *Samarbete inom tillsynskommittén för centrala motparter*

1.3.1 Utgivande centralbankers deltagande

För närvarande är de utgivande centralbankernas deltagande i diskussionerna på unionsnivå om centrala motparter i EU mycket asymmetriskt i förhållande till deras respektive roll för centrala motparter i tredjeland (i kategori 2), även om centrala motparter i EU står för majoriteten av clearingen i unionens valutor och de därmed sammanhängande riskerna. Inom Eurosystemet gäller detta även för OTC-derivat, där clearingmedlemmar inom unionen är mest beroende av centrala motparter i Förenade kungariket: centrala motparter i EU står för omkring 60 procent av den initiala marginalsäkerheten som clearingmedlemmar i unionen ställer hos centrala motparter i EU och Förenade kungariket ([14]). Även om utgivande centralbanker får delta i mötena i tillsynskommittén för centrala motparter i många olika frågor som rör centrala motparter från tredjeland (i kategori 2), är deras deltagande när det gäller centrala motparter från EU för närvarande begränsat till diskussioner om unionsomfattande stresstester för centrala motparter och relevanta utvecklingar på marknaderna ([15]).

Mot denna bakgrund välkomnar ECB varmt förslaget att bjuda in utgivande centralbanker som medlemmar utan rösträtt till alla diskussioner i EU:s tillsynskommitté för centrala motparter avseende centrala motparter i EU ([16]). Detta kommer t.ex. att göra det möjligt för utgivande centralbanker att delta i diskussioner om kollegiala utvärderingar, regelbundet informationsutbyte om relevant tillsynsverksamhet och relevanta tillsynsbeslut och alla kollegiers yttranden och rekommendationer.

1.3.2 Involvering av tillsynsmyndigheter

En central motparts riskprofil kan påverka riskprofilen för de företag som fungerar som clearingmedlemmar i den centrala motparten. Sådana företag är huvudsakligen kreditinstitut och värdepappersföretag ([17]). Den resulterande exponeringen har stadigt ökat sedan den globala finanskrisen 2008 och genomförandet av G20-ländernas lagstiftningsreformer för att stimulera central clearing. De institut som fungerar som clearingmedlemmar genomför inte bara clearingskyldigheten för sina egna transaktioner utan fungerar också som mellanhand mellan centrala motparter och andra marknadsaktörer, eftersom de är skyldiga, eller väljer, att cleara dessa transaktioner centralt. Kopplingen mellan institut som fungerar som clearingmedlemmar och centrala motparter är därför avgörande och förväntas förbli det i framtiden. Med tanke på denna koppling är det inte bara viktigt att de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av sådana institut i god tid får fullständig information om de risker som centrala motparter hanterar, utan också att de har möjlighet att erbjuda sin tillsynsexpertis och sitt tillsynsperspektiv.

Samarbetet med de finansiella tillsynsmyndigheterna kan bäst förbättras i tillsynskommittén för centrala motparter. Uppgifterna för tillsynskommittén för centrala motparter, särskilt utarbetandet av utkast till beslut om validering av betydande ändringar av riskmodeller eller risknivåer, eller samordning av stresstester, ger värdefulla insikter om centrala motparters riskprofiler och möjliggör en omfattande förståelse av centrala motparter. Mot bakgrund av de ovan nämnda kopplingarna mellan institut som agerar som clearingmedlemmar och centrala motparter, är sådana diskussioner också relevanta för de risker som dessa institut kan ådra sig på grund av sina exponeringar mot centrala motparter. De finansiella tillsynsmyndigheterna för de institut är de tre största bidragsgivarna till obeståndsfonden för centrala motparter i EU bör därför delta i sammanträdena i tillsynskommittén för centrala motparter som medlemmar utan rösträtt. På så sätt kommer tillsynsmyndigheterna att i god tid informeras om eventuella risker som påverkar enskilda institut, för att vid behov kunna hantera dessa inom ramen för den löpande tillsynen. Ett sådant medlemskap bör vara permanent och inte vara föremål för en ad hoc-inbjudan.

([14]) ECB:s beräkningar för perioden december 2021 – augusti 2022, baserat på uppgifter från DTCC Data Warehouse.
([15]) Se punkterna 6 och 7 i yttrande CON/2017/39.
([16]) Se artikel 1.20 a i förslaget till förordning som ändrar artikel 24a.2 d ii i EMIR.
([17]) Se artikel 4.1 och 4.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

1.4 *Inrättande av en sektorsövergripande övervakningsmekanism*

1.4.1 Sammansättning

Ett centralt inslag i tillsynsramen för centrala motparter i EU är dess fokus på enskilda centrala motparter, baserat på en kombination av tillsyn i hemlandet och gränsöverskridande samarbete med värdmyndigheter inom relevanta sektorer. Med tanke på finansmarknadernas integrerade karaktär inom unionen, och det betydande ömsesidiga beroendet mellan centrala motparter i EU, bör tillsynen över enskilda centrala motparter kompletteras med motsvarande arrangemang på unionsnivå för att hantera möjliga krissituationer och sårbarheter som berör hela unionen. Exempelvis kräver riskerna av det ömsesidiga beroendet av central clearing och övervakningen av genomförandet av kravet på aktivt konto en bedömning som är både sektorsövergripande och unionsomfattande.

Mot denna bakgrund välkomnar ECB förslaget om att sammanföra unionsorgan som deltar i tillsynen av centrala motparter i EU, clearingmedlemmar och kunder – inbegripet företrädare för Esma, Europeiska bankmyndigheten (EBA), Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa), kommissionen, Europeiska systemrisknämnden (ESRB) samt ECB, även inom ramen för dess uppgifter avseende den gemensamma tillsynsmekanismen – i en ny gemensam övervakningsmekanism (JMM) ([18]). Den gemensamma övervakningsmekanismen bör ge en heltäckande översikt över den marknadsutveckling som är relevant för clearing inom unionen samt de potentiella horisontella riskerna, särskilt sådana som är kopplade till de finansiella aktörernas sammanlänkningar i flera jurisdiktioner.

Med tanke på att den gemensamma övervakningsmekanismens uppgifter omfattar övervakning av genomförandet av kravet på aktivt konto föreslår ECB dessutom att de relevanta utgivande centralbankerna, för sådana valutor i vilka derivatkontrakt som omfattas av kravet på aktivt konto är denominerade, bör delta i denna gemensamma övervakningsmekanism.

1.4.2 Mandat och kopplingar till andra myndigheter

I sak ställer sig ECB bakom förslaget att den gemensamma övervakningsmekanismen bör fokusera på övervakning och bedömning av horisontella risker och rapportering till relevanta unionsinstitutioner, vilket medför att befintliga beslutsbefogenheter och -förfaranden avseende tillsynen av centrala motparter förblir oförändrade.

Samtidigt skulle det vara till hjälp att klargöra samspel mellan den gemensamma övervakningsmekanismen och den befintliga tillsynsramen. För det första föreslår ECB, i syfte att säkerställa att de nationella behöriga myndigheterna på ett effektivt sätt bidrar till den gemensamma övervakningsmekanismens arbete, att den gemensamma övervakningsmekanismens årliga verksamhetsberättelse till Europaparlamentet, rådet och kommissionen utarbetas i samråd med de relevanta nationella behöriga myndigheterna. För det andra bör de nationella behöriga myndigheterna, kollegierna och tillsynskommittén för centrala motparter, för att stödja en effektiv uppföljning av den gemensamma övervakningsmekanismen rapporter, vara skyldiga att inom ramen för sitt eget arbete se över och beakta resultaten av den gemensamma övervakningsmekanismens verksamhet, i den mån dessa är relevanta för en specifik central motparts verksamhet, riskprofil eller riskhantering.

Dessutom bör omfattningen på den gemensamma övervakningsmekanismens uppgift att övervaka koncentrationsrisker utvidgas. ECB tolkar det som att denna uppgift för närvarande är inriktad på att identifiera koncentrationsrisker till följd av att man förlitar sig på samma tjänsteleverantörer. Förslaget till förordning omfattar inte uttryckligen, eller i tillräcklig omfattning, andra kritiska aspekter av koncentration. För det första kan koncentrationsrisk uppstå om en kund har omfattande exponering mot en central motpart genom användning av olika clearingmedlemmar hos den centrala motparten, utan att det påverkar de typer av produkter som clearas i samma centrala motpart. Detta är en risk som kan vara relevant för flera centrala motparter, även om en sådan koncentration bör analyseras hos varje central motpart. För det andra kan koncentrationsrisk uppstå om en marknadsaktör bygger upp betydande positioner för en produkt som kan handlas både på reglerade marknader och OTC-marknader. Problemet kan förvärras om samma, eller en liknande, produkt, eller en produkt med hög korrelation, clearas hos fler än en central motpart. Sådana former av koncentrationsrisk är för närvarande mindre synliga för både myndigheter och marknadsaktörer, trots att de kan få avsevärda konsekvenser. Den senaste tidens kriser har visat att dessa risker kan ha lett till ett betydande hot mot säkerheten och sundheten hos centrala motparter i EU, marknadsaktörer samt den finansiella stabiliteten mer allmänt. ECB föreslår därför att den gemensamma övervakningsmekanismens granskningsverksamhet stärks inom ramen för förslaget till förordning genom att man inför en mer omfattande täckning av koncentrationsrisker inom ramen för clearing.

([18]) Se artikel 1.18 i förslaget till förordning som lägger till en ny artikel 23c i EMIR.

Med tanke på att den gemensamma övervakningsmekanismens verksamhet är ny, föreslår ECB dessutom att denna ges större flexibilitet när det gäller omfattningen på dess potentiella arbete. I detta syfte bör man införa en bestämmelse som gör det möjligt för två eller flera medlemmar i den gemensamma övervakningsmekanismen att använda denna ram som grund för sektorsövergripande analyser av ytterligare unionsomfattande och sektorsövergripande ämnen av gemensamt intresse med anknytning till central clearing.

1.5 *Tillsyn över centrala motparter från tredjeland som godkänts*

ECB stöder i princip de ändringar som inför mer proportionalitet i processen för godkännande av centrala motparter från tredjeland samt de ändringar som säkerställer att Esma får all nödvändig information från centrala motparter från tredjeland (i kategori 2) för sin tillsynsverksamhet.

ECB föreslår ett ytterligare förtydligande av omfattningen av samrådet med den utgivande centralbanken när det gäller tillsynsverksamhet och förfaranden avseende centrala motparter från tredjeland (i kategori 2). För närvarande är omfattningen av detta samråd begränsat till huruvida en central motpart uppfyller kraven avseende fem områden med betydelse för utgivande centralbanker: marginalsäkerheter, kontroller av likviditetsrisker, säkerheter, clearing och samverkansöverenskommelser ([19]). I praktiken kan centrala motparters efterlevnad av dessa områden bli föremål för formella beslut som fattas av Esma i enlighet med vissa bestämmelser ([20]) samt särskilda tillsynsbedömningar och tillsynsförfaranden av Esma och tillsynskommittén för centrala motparter. Dessutom regleras området för marginalsäkerheter av vissa bestämmelser i Emir ([21]). Det är viktigt att samråda med de utgivande centralbankerna för beslut som avser översynen av modeller, stresstester och utfallstester för valideringen av de modeller och parametrar som den centrala motparten använder för att beräkna sina marginalsäkerhetskrav, bidrag till obeståndsfonden, krav på säkerheter och andra åtgärder för riskkontroll enligt EMIR ([22]). ECB rekommenderar därför att man behåller inriktningen av samrådet med de utgivande centralbankernas på dessa fem områden, men att man ytterligare klargör för vilken typ av Esma-akter samråd med de utgivande centralbankerna ska ske (t.ex. genom att inkludera tillsynsbedömningar). Vidare bör samrådet omfatta alla relevanta bestämmelser i Emir som ger Esma befogenhet att anta ett beslut eller göra en tillsynsbedömning inom dessa områden.

2. ***Uppdatering av tillsynskraven***

2.1 *Ändringar av kraven på centrala motparter*

2.1.1 Krav på deltagande och separering

ECB välkomnar förslaget att ändra de tillträdeskrav som fastställts av centrala motparter för clearingmedlemmar. De särskilda egenskaperna hos icke-finansiella motparter inom ramen för central clearing är mycket relevanta, särskilt med tanke på den senaste tidens erfarenheter av stora marginalsäkerhetskrav till följd av den exceptionellt höga volatiliteten på marknaden. Centrala motparter bör därför noggrant bedöma de icke-finansiella motparternas särskilda likviditetsprofil innan dessa godkänns som direkta deltagare. Centrala motparter bör särskilt undersöka om icke-finansiella motparter klarar av potentiella ökningar av marginalsäkerhetskraven eller bidrag till obeståndsfonder i tid, även under stressade marknadsförhållanden. Av rättssäkerhetsskäl skulle dessutom samspelet mellan hur icke-finansiella motparter godtas som clearingmedlemmar enligt Emirförordningen ([23]) och kravet på att en central motpart ska anmälas som ett system i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG ([24]) kräva ytterligare förtydligande. ECB föreslår därför att de relevanta förslagen till tekniska tillsynsstandarder ([25]) bör specificera tillträdeskriterierna för icke-finansiella motparter. ECB föreslår dessutom att ECBS-medlemmarna läggs till i förteckningen över myndigheter som Esma bör samråda med under utarbetandet av dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder.

([19]) Se artiklarna 41, 44, 46, 50 och 54 i EMIR.
([20]) Se artiklarna 25.2b och 25b.1 i EMIR.
([21]) Se artiklarna 41 och 49 i EMIR.
([22]) Se artikel 49 i EMIR, se punkt 2.3 i yttrande CON/2017/39.
([23]) Se artikel 17.4 i EMIR.
([24]) Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper (EGT L 166, 11.6.1998, s. 45).
([25]) Se artikel 1.29 c i förslaget till förordning som lägger till en ny punkt 7 i artikel 37 i EMIR.

Slutligen föreslår ECB att man förtydligar att förbudet för centrala motparter att delta i en annan central motpart ([26]) inte påverkar befintliga bestämmelser om samverkansöverenskommelser som säkerställer en lämplig riskhantering för korsvisa clearingtjänster mellan centrala motparter ([27]).

2.1.2 Krav avseende marginalsäkerheter och transparens

ECB stöder att denna översyn av lagstiftningen utnyttjas för att dra lärdom av den senaste tidens exceptionellt höga volatiliteten på marknaderna, som visar att praxis avseende marginalsäkerheter kan behöva förbättras. I en färsk rapport från Baselkommittén för banktillsyn (BCBS), *Committee on Payments and Market Infrastructures (CPMI)* inom Banken för internationell betalningsutjämning (BIS) och Internationella organisationen för värdepapperstillsyn (Iosco) ([28]) identifieras områden som kräver ytterligare analys, särskilt när det gäller reaktionsförmågan och transparensen hos centrala motparters modeller för marginalsäkerheter samt praxis kring marginalsäkerheter. Det förväntas att ytterligare analys kommer att resultera i rekommendationer från internationella standardiseringsorgan inom ramen för centrala motparters praxis, metoder och modeller för marginalsäkerheter.

Mot denna bakgrund stöder ECB de föreslagna ändringarna avseende marginalsäkerhetskrav. Genom att leda vidare marginalsäkerhetskrav under dagen ([29]) skulle man kunna leda tillbaka likviditet till clearingmedlemmarna. Ibland kan dock denna praxis vara olämplig inte bara för centrala motparter utan även för clearingmedlemmar och deras kunder. Aktuellt kan vissa centrala motparter sammanblanda intradagsvariationer och initiala marginalsäkerhetskrav. Detta innebär ofta att clearingmedlemmar och deras kunder kan välja att uppfylla krav på intradagsmarginalsäkerheter med icke-kontanta säkerheter eller i en annan valuta än den som produkten är denominerad i. Om centrala motparter inför överföring av tilläggsmarginalsäkerheter kan sådan flexibilitet på säkerhetssidan gå förlorad eftersom intradagsinlösen skulle behöva skilja mellan intradagsvariationer och initiala marginalsäkerheter. Dessutom kommer sannolikt endast kontanter (dvs. produktens valuta) att godtas som godtagbar täckning för intradagsvariationer. Enligt förslaget till förordning ([30]) bör därför även framledes en överföring av tilläggsmarginalsäkerheter tillåtas som alternativ, som en central motpart bör överväga och utveckla i mån av möjlighet, efter att ha bedömt alla för- och nackdelar i samråd med sina clearingmedlemmar och deras kunder. Detta påverkar inte eventuella rekommendationer till följd av det pågående internationella arbetet, som så småningom kan leda till förslag till tekniska tillsynsstandarder om marginalsäkerhetskrav ([31]).

När det gäller transparens och offentliggörande av praxis kring marginalsäkerheter stöder ECB ett utökat ansvar för clearingmedlemmar och kunder som clearar transaktioner för sina respektive kunders räkning (dvs. leverantörer av clearingtjänster för kunder). Dessutom skulle det vara lämpligt att ge Esma i uppdrag att ([32]), i samråd med EBA och ECBS-medlemmarna, utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder avseende dessa transparenskrav som gäller för centrala motparter och leverantörer av clearingtjänster för kunder. Förslag till tekniska tillsynsstandarder skulle avsevärt förbättra standardiseringen och kvaliteten på relevanta upplysningar. När det gäller transparens och offentliggörande skulle de också säkerställa en effektiv samverkan mellan de centrala motparternas ansvar och leverantörer av clearingtjänster för kunder. I ett senare skede och i den mån det är relevant skulle sådana förslag till tekniska tillsynsstandarder också kunna beakta resultatet av det internationella arbete som pågår under överinseende av BCBS-CPMI-IOSCO ([33]) vad gäller transparens kring marginalsäkerheter.

([26]) Se artikel 1.29 a i förslaget till förordning som ändrar artikel 37.1 i EMIR.
([27]) Se avdelning V i Emir.
([28]) Se *Review of margining practices, BCBS, CPMI and IOSCO*, september 2022 (finns ej på svenska). Finns på webbplatsen för Banken för internationell betalningsutjämning (BIS), www.bis.org.
([29]) Att man att leder vidare marginalsäkerhetskrav får endast avse tilläggsmarginalsäkerheter, dvs. marginalsäkerheter som samlas in eller betalas ut för att spegla aktuella exponeringar till följd av faktiska förändringar i marknadspriserna (se artikel 1.4 och 1.6 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 153/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 med avseende på tekniska tillsynsstandarder för krav på centrala motparter (EUT L 52, 23.2.2013, s. 41).
([30]) Se artikel 1.31 i förslaget till förordning som ändrar artikel 41.3 i EMIR.
([31]) Se artikel 41 i EMIR.
([32]) Detta skulle kräva en ny artikel i förslaget till förordning, som skulle införa en ny punkt 9 i artikel 38 i Emir.
([33]) Se *Review of margining practices, BCBS, CPMI and IOSCO*, september 2022 (finns ej på svenska). Finns på webbplatsen för Banken för internationell betalningsutjämning (BIS), www.bis.org.

2.1.3 Krav på säkerheter

I allmänhet finns det fördelar med att låta centrala motparter godta offentliga garantier och offentliga bankgarantier som säkerhet. ECB är medveten om unionens insatser för att minska exceptionella likviditetspåfrestningar till följd av den senaste tidens marknadsvolatilitet som saknar motstycke. För att undvika tvivel, och eftersom förslaget inte nämner de särskilda egenskaperna hos garantier från affärsbanker, betonar ECB att den inte stöder att garantier från affärsbanker utan säkerhet tillåts som godtagbara säkerheter på permanent basis ([34]). Godtagande av garantier från affärsbanker utan säkerhet bör förbli en tillfällig regleringsåtgärd som endast är tillämplig på icke-finansiella motparter. Möjligheten att godta garantier från affärsbanker utan säkerhet på permanent basis skulle innebära en strukturell förändring av den lagstadgade risktoleransen, som går utöver målet att hantera icke-bankers exceptionella likviditetsstress. Dessutom varnar ECB för att tillåta centrala motparter att godta garantier från affärsbanker från alla clearingmedlemmar, inklusive finansinstitut, i motsats till enbart icke-finansiella motparter, vilket för närvarande är fallet.

Slutligen föreslår ECB att tillämpningsområdet för de tekniska tillsynsstandarderna som utarbetats av Esma utvidgas, där det fastställs på vilka villkor garantier från affärsbanker kan godtas som säkerhet, vidgas till att även omfatta offentliga garantier och offentliga bankgarantier. Detta skulle göra det möjligt för Esma att ytterligare specificera de relevanta kraven på säkerheter vad gäller offentliga garantier och offentliga bankgarantier.

2.1.4 Rapporteringsskyldighet

ECB stöder fullt ut förslaget att ta bort undantaget från rapporteringskraven för koncerninterna transaktioner som involverar en icke-finansiell motpart ([35]). När detta undantag infördes 2017 identifierade ECB flera negativa konsekvenser för både kvaliteten och användbarheten hos de uppgifter som rapporteras enligt Emir samt även för myndigheternas möjligheter att övervaka den finansiella stabiliteten inom vissa delar av finansmarknaderna ([36]). Dessa konsekvenser är fortfarande relevanta. Bristen på information om vissa koncerninterna transaktioner gjorde det till exempel svårt för ECB att utföra sina finansiella stabilitetsrelaterade uppgifter under oron på energimarknaderna 2022. Icke-finansiella företags verksamhet utgör en mycket stor andel av marknaderna för energiderivat. Till följd av detta utgjorde bristen på uppgifter om gruppinterna transaktioner med minst en icke-finansiell motpart en väsentlig lucka i ECB:s förmåga att övervaka detta segment av derivatmarknaderna. Mer allmänt utgör gruppinterna transaktioner på marknaderna för råvaruderivat en väsentlig del av de totala bilaterala exponeringarna mellan marknadsaktörer, och om dessa kan identifieras skulle detta kunna visa hur viktiga vissa stora konglomerat är ur ett finansiellt stabilitetsperspektiv. Den senaste tidens turbulens påverkade främst energiderivat, men det går inte att förutspå hur framtida kriser kommer att se ut. I allmänhet kan avsaknaden av en fullständig marknadsbild också hindra de behöriga myndigheterna från att effektivt övervaka den snabbt föränderliga marknadsdynamiken. I detta sammanhang är det viktigt att notera att Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2015/2365 ([37]) inte innehåller något liknande undantag för rapportering av koncerninterna repor, värdepappersfinansiering och marginallånetransaktioner. Att ta bort undantaget för transaktioner inom grupper som involverar en icke-finansiell motpart från rapporteringskraven i Emir är en viktig åtgärd för att skapa en fullständig marknadsbild och uppnå överensstämmelse mellan de olika förordningarna.

([34]) Se artikel 1.33 a i förslaget till förordning som ändrar artikel 46.1 i EMIR.

([35]) Se artikel 1.5 a i förslaget till förordning.

([36]) Se punkterna 2.2.1–2.2.3 i Europeiska centralbankens yttrande CON/2017/42 av den 11 oktober 2017 om ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller clearingkravet, ett tillfälligt upphävande av clearingkravet, rapporteringskraven, riskbegränsningsteknikerna för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart, registreringen och tillsynen av transaktionsregister samt kraven för transaktionsregister (EUT C 385, 15.11.2017, s. 10).

([37]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 av den 25 november 2015 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 337, 23.12.2015, s. 1).

2.1.5 Skattning av likviditetsbehov

ECB anser att det är viktigt att centrala motparter dagligen övervakar sina exponeringar mot de mest relevanta unionsvalutorna för att bättre hantera likviditetsrisker, och för att förse sina behöriga myndigheter med lämplig rapportering per relevant unionsvaluta. Föreslaget till förordning bör spegla detta för att säkerställa att de största betalningsskyldigheterna bedöms sammantaget för alla valutor och separat för var och en av de mest relevanta unionsvalutorna för de finansiella instrumenten som avvecklas.

2.2 *Konsekvenser för tillsynen över kreditinstitut*

2.2.1 Undantag för gruppinterna transaktioner

Genom förslaget till förordning införs ändringar av det gällande ramverket som undantar gruppinterna transaktioner från kraven på clearing och marginalsäkerheter ([38]) samt från kapitalkraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk ([39]). De föreslagna ändringarna omfattar ramverket för likvärdighetsbedömningar avseende tredjeländer, som är en förutsättning för dessa undantag. När det gäller Emir föreslås att den nuvarande ramen för likvärdighetsbedömning ersätts med en förenklad ram. Undantagen bör omfattas av villkor som säkerställer att institutens säkerhet och sundhet, men även stabiliteten i det finansiella systemet i vidare bemärkelse, inte äventyras. I detta sammanhang har ECB ett antal iakttagelser.

För att undanta gruppinterna transaktioner från kraven på clearing och marginalsäkerheter, räcker det inte att begränsa förhandsbedömningen av det berörda tredjelandets ramverk till frågor som rör bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. ECB är övertygad om att flera andra aspekter, särskilt likvärdigheten mellan tredjelandets reglerings- och tillsynsramar och det bredare tillämpningsområdet för Emir, bör bedömas innan undantagen blir tillgängliga för instituten. Bedömningen bör omfatta, men inte begränsas till, viktiga krav på riskreducerande metoder för OTC-handel, såsom redan föreskrivs i den nuvarande Emir-ramen ([40]). ECB stöder en mer omfattande likvärdighetsbedömning eftersom den garanterar att motparter i tredjeländer omfattas av sunda reglerings- och tillsynsramar och att motparter i unionen inte utsätts för otillbörliga risker genom att ingå transaktioner med sådana motparter. Enligt förslaget till förordning får kommissionen göra en mer omfattande bedömning av ett tredjelands ramverk, eventuellt inbegripet ovannämnda aspekter. En sådan bedömning bör dock inte vara skönsmässig. Denna bedömning bör snarare göras och slutföras i förväg, innan unionens motparter kan utnyttja de ovannämnda undantagen. I annat fall bär unionens motparter betydande risker när de inleder eller upprätthåller stora volymer av gruppinterna transaktioner med motparter som eventuellt inte omfattas av lämpliga regleringstekniska krav och/eller lämplig tillsyn. Följaktligen anser ECB att den nuvarande likvärdighetsramen bör bibehållas i stället för den föreslagna förenklade ramen.

Förslaget får också en direkt inverkan på tillämpningen av kapitalkrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013.. Kreditvärdighetsjustering är risken för förluster som orsakas av förändringar i kreditspreaden för en derivattransaktions motpart till följd av förändringar i kreditkvaliteten. Denna justering uppstår när motparten i unionen ingår en derivattransaktion med en annan motpart, inbegripet en motpart inom samma grupp. En av de vanligaste orsakerna till att motparter i unionen ådrar sig sådan gruppintern riskexponering är att stödja metoder med ömsesidigt bokförda transaktioner. Tidigare ([41]) har ECB betonat att tillsynsrisker kan uppstå till följd av vissa bokningsmetoder inom internationella grupper, särskilt med ömsesidigt bokförda transaktioner. Oavsett om den gruppinterna transaktion som ger upphov till kreditvärdighetsjusteringsrisk stöder en ömsesidigt bokförd transaktion eller inte, får den resulterande kreditvärdighetsjusteringsrisken negativa konsekvenser för motpartens (i unionen) riskprofil. Unionens motparter måste därför ha lämpliga lokala arrangemang och personal för att hantera sådana risker på ett korrekt sätt och inneha lagstadgat kapital för att täcka den, såvida inte det relevanta undantaget enligt förordning (EU) nr 575/2013 ([42]) är tillämpligt. Detta undantag bör endast vara tillgängligt för motparter i unionen om likvärdighetsbedömningen i det tredjeland där den andra motparten är etablerad omfattar alla relevanta tillsynsaspekter av det tredjelandets regler och särskilt inriktas på kreditvärdighetsjusteringsrisk på ett heltäckande sätt. Därför välkomnar ECB att förslaget till förordning inför ett

([38]) Se artiklarna 4 och 11 i EMIR.
([39]) Se artikel 382.4 i förordning (EU) nr 575/2013.
([40]) Se artikel 11 i EMIR.
([41]) Se *Supervisory expectations on booking models* (finns ej på svenska), ECB, augusti 2018, finns på webbplatsen för ECB:s banktillsyn på www.bankingsupervision.europa.eu..
([42]) Se artikel 382.4 b i förordning (EU) nr 575/2013.

mandat för bedömning av tredjeländers likvärdighet ([43]), men föreslår att det ska inriktas på tillsynskraven i det berörda tredjelandet. ECB stöder att mandatet fastställs i förordning (EU) nr 575/2013. Ett särskilt beslut om fastställande av likvärdighet för undantag för gruppinterna transaktioner i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013 skulle vara lämpligare eftersom det skulle göra det möjligt att fokusera på kreditvärdighetsjusteringsrisk. Detta skulle leda till ett mer försiktigt resultat jämfört med status quo, även efter de – annars välkomna – klargörandena avseende EBA ([44]).

Slutligen motsätter sig ECB, oavsett vilken ram som är tillämplig för likvärdighetsbedömningen, att bedömningen av huruvida tredjeländer är godtagbara ska göras av tillsynsmyndigheten, inte ens tillfälligt, enligt förslaget till förordning. ECB anser att kommissionen ur ett institutionellt perspektiv är bäst lämpad att bedöma likvärdigheten hos tredjeländers regelverk, vilket kräver att man skapar, och regelbundet uppdaterar, en heltäckande översikt över reglering och tillsyn i tredjeländer. Detta är i linje med unionens befintliga ram för finansiella tjänster, enligt vilken likvärdighetsbedömningar vanligtvis utförs av kommissionen, ibland baserat på tekniska råd från de europeiska tillsynsmyndigheterna ([45]).

2.2.2 Avskaffande av tillsynsmyndigheters validering av modeller

Som också konstaterats under den senaste tidens kriser kan det uppstå betydande risker till följd av OTC-transaktioner som inte avvecklas centralt, vilket påverkar både säkerheten och sundheten hos de motparter som ingår sådana transaktioner men även den finansiella stabiliteten mer allmänt. Dessa risker förstärks av det faktum att volymen av OTC-transaktioner som inte avvecklas centralt är hög, och förväntas vara fortsatt hög, trots det gradvisa genomförandet av clearingkravet till följd av G20-ländernas lagstiftningsreformer. Det är därför viktigt att finansiella motparter tillämpar de riskhanteringsförfaranden som avses i Emir ([46]) som är tekniskt sunda och lämpliga, för att uppnå målet att minska den underliggande risken som utgår från de berörda transaktionerna. Detta kan inbegripa användning av modeller för beräkning av initial marginalsäkerhet. I detta sammanhang förordar ECB att man förtydligar tillsynskraven för unionens motparter i samband med modeller för beräkning av initiala marginalsäkerheter ([47]). ECB är därför öppen för att införa mer proportionalitet och större flexibilitet, till exempel att man tillåter användning av modeller efter motparternas gottfinnande och ersätta en formell valideringsprocess med en allmän befogenhet att invända från behöriga myndigheters sida. De behöriga myndigheterna kommer att ha befogenhet att vidta åtgärder för att säkerställa att dessa modeller är tillräckligt robusta. ECB föreslår att dessa motparter, särskilt kreditinstitut, rapporterar tillräcklig information om riskhanteringsförfaranden till sina respektive behöriga myndigheter, inbegripet information om hur väl de modeller som ligger till grund för beräkningen av initial marginalsäkerhet fungerar. Information om hur väl modeller för initial marginalsäkerhet fungerar finns inte tillgänglig inom det befintliga regelverket i en form som är lämplig för tillsynsändamål. Om de behöriga myndigheterna har tillgång till denna information kan de bedöma dessa riskhanteringsförfaranden, inbegripet modellerna för initial marginalsäkerhet, och bedöma om det finns behov av att vidta lämpliga tillsynsåtgärder för att säkerställa att de tillämpas på ett sunt sätt. För att säkerställa konvergens rekommenderar ECB att detta definieras i förslag till tekniska tillsynsstandarder snarare än genom riktlinjer.

Utöver de behöriga myndigheternas mer detaljerade krav om information skulle marknadsaktörerna också ha nytta av att ha tillgång till viktig information om själva riskhanteringsförfarandena, inbegripet ovannämnda modeller för initial marginalsäkerhet. En sådant tillgång skulle säkerställa insyn i motparternas riskhantering av deras OTC-transaktioner som inte avvecklas centralt och skulle också underlätta marknadsaktörernas bedömning av den metod som används. ECB föreslår därför att det införs ett krav på offentliggörande av information på hög nivå avseende användningen av modeller för initiala marginalsäkerheter inom ramen för Emir.

([43]) Se artikel 2 i förslaget till förordning.
([44]) Se *Question & Answer 2022_6495* (finns ej på svenska), EBA, september 2022, finns på EBA:s webbplats www.eba.europa.eu.
([45]) Se även kommissionens arbetsdokumentet om en bedömning av EU:s likvärdighetsbeslut i politiken för finansiella tjänster, SWD(2017) 102 final.
([46]) Se artikel 11.3 i EMIR.
([47]) Se punkt 4.1 i yttrande CON/2017/42.

3. ***Förenkla och påskynda tillsynsmyndigheternas godkännandeförfaranden***

3.1 *Förfaranden för auktorisation och utvidgning av tjänster*

ECB stöder förslaget om att effektivisera förfarandena för centrala motparters auktorisation och utvidgning av verksamheter samt tjänster i syfte att förbättra förmågan hos centrala motparter i EU att snabbt reagera på nya marknadsutvecklingar ([48]).

ECB välkomnar särskilt att formatet för, och innehållet i, den dokumentation som krävs för centrala motparters ansökningar ([49]) bör fastställas genom förslag till tekniska tillsynsstandarder som Esma tar fram i nära samarbete med ECBS. Ett mer detaljerat förtydligande av respektive tillsynskrav kommer att främja transparens och förutsägbarhet för centrala motparter och bidra till att avsevärt påskynda tillsynsmyndigheternas godkännandeprocess.

ECB välkomnar också förslaget om att Esma ska upprätthålla en central databas ([50]), som de centrala motparternas behöriga myndigheter, Esma och medlemmarna i kollegierna skulle ha tillgång till, och till vilken en central motpart skulle lämna in alla ansökningar om auktorisation ([51]), utvidgning av tjänster och verksamheter ([52]) samt betydande ändringar av riskmodeller och riskparametrar ([53]). Detta kommer att göra det lättare för alla relevanta behöriga myndigheter att delta under respektive bedömningsprocess.

ECB håller också med om att en fast tidsplan bör fastställas för att slutföra bedömningen av huruvida en ansökan är fullständig. Detta är viktigt för att begränsa osäkerheter och förseningar och de därmed sammanhängande riskerna för flexibilitet och konkurrenskraft hos de centrala motparterna i EU. ECB anser dock att den föreslagna tidsfristen på två arbetsdagar för den behöriga myndigheten att bekräfta att en central motparts ansökan ([54]) är fullständig är för kort. För att säkerställa att en behörig myndighet under alla omständigheter kan göra en grundlig bedömning föreslår ECB att denna tidsfrist förlängs till tio arbetsdagar. I annat fall finns det risk för onödiga avslag på ansökningar, om en nationell behörig myndighet i undantagsfall inte inom två dagar hinner bekräfta att all erforderlig dokumentation har lämnats in.

För att dra nytta av den nationella behöriga myndighetens kunskap om den centrala motparten på grund av dess pågående tillsynsverksamhet, och för att stödja en effektiv dialog mellan den nationella behöriga myndigheten, Esma och kollegiet under bedömningsprocessen, föreslår ECB att kollegiet bör ges tillräckligt med tid för att slutföra sin bedömning genom att beakta utkastet till nationell behörig myndighets bedömning och utkastet till Esmas yttrande. Den nationella behöriga myndigheten och Esma bör dela med sig av sina utkast till bedömningar till kollegiet inom 30 arbetsdagar. Därefter föreslår ECB att alla berörda parter – nationella behöriga myndigheter, Esma och kollegiet – ska ges ytterligare 20 arbetsdagar för att slutföra sina bedömningar.

3.2 *Förfaranden med implicit godkännande för icke-väsentliga ändringar*

ECB välkomnar förslaget att införa ett nytt förfarande med implicit godkännande för ansökningar om utvidgning av verksamheter eller tjänster för ändringar av icke-väsentliga ändringar av tjänster ([55]). Detta skulle säkerställa att tillsynsgranskningens omfattning står i proportion till de finansiella risker som en ny verksamhet eller tjänst utgör, och att de respektive godkännandeprocesserna stöder en dynamisk utveckling av clearing i unionen. Samtidigt bör lämpliga åtgärder för tillsynsgranskning bevaras.

([48]) Se artikel 1.9, 1.10 och 1.11 i förslaget till förordning.
([49]) Se artikel 1.9 och 1.10 i förslaget till förordning.
([50]) Se artikel 1.11 i förslaget till förordning.
([51]) Se artikel 1.9 i förslaget till förordning.
([52]) Se artikel 1.10 i förslaget till förordning.
([53]) Se artikel 1.34 i förslaget till förordning.
([54]) Se artikel 1.9 och 1.10 i förslaget till förordning.
([55]) Se artikel 1.12 i förslaget till förordning som lägger till en ny artikel 17a i EMIR.

De gemensamma kriterierna i förslaget till förordning avseende en icke-väsentlig ändring av en clearingtjänst eller verksamhet är viktiga för att främja den övergripande transparensen och enhetligheten i tillsynsarbetet. Dessa kriterier skulle dock vara på för hög nivå för att kunna fånga upp alla relevanta faktorer. Mot denna bakgrund anser ECB att de föreslagna ytterligare villkoren för när förfarandet med implicit godkännande får tillämpas ([56]) bör kombineras med ett mandat för Esma att i nära samarbete med ECBS utarbeta mer detaljerad vägledning på förslag till tekniska tillsynsstandarder. En sådan ytterligare teknisk vägledning är också lättare att ändra, med tanke på att förfarandet med implicit godkännande skulle vara ett helt nytt förfarande som kan kräva anpassningar beroende på hur det fungerar i praktiken.

ECB anser därför att användningen av förfarandet med implicit godkännande i fall där en ny valuta skulle läggas till befintliga tjänster inte bör behandlas i själva förslaget till förordning utan endast i förslag till tekniska tillsynsstandarder som utarbetats av Esma, med tanke på att riskeffekterna skulle bero på mer detaljerade faktorer, t. ex. storleken på de förväntade clearingbeloppen och behovet av nya förfaranden för hantering eller avveckling av likviditetsrisker. För att ge alla myndigheter som deltar i förfaranden med implicit godkännande (se punkt 1.1.2 ovan) tillräckligt med tid för en omfattande bedömning, föreslår ECB att man förlänger respektive tidsfrist från 10 till 20 arbetsdagar.

Slutligen bör en central motpart i EU inte tillåtas att starta en ny verksamhet eller tjänst innan tillsynsförfarandet med implicit godkännande har avslutats för att undvika onödigt risktagande för centrala motparter under övergångsperioden. Dessutom skulle det sannolikt vara oattraktivt för en central motpart i EU att starta ny verksamhet eller nya tjänster utan garantier för att tillsynsmyndigheterna godkänner att sådana tjänster eller sådan verksamhet fortsätter.

4. ***Minska alltför stora exponeringar mot centrala motparter i tredjeland***

4.1 *Aktivt konto*

4.1.1 Krav på aktivt konto

Genom förslaget till förordning införs ett krav på att finansiella och icke-finansiella motparter, som omfattas av clearingkravet, ska avveckla en del av sina exponeringar mot tjänster som erbjuds av centrala motparter i tredjeland och anses vara systemrelevanta, hos en auktoriserad central motpart i EU. Enligt förslaget ska Esma, i samarbete med EBA, Eiopa och ESRB, efter samråd med ECBS, med hjälp av förslag till tekniska tillsynsstandarder justera nivån på den clearingverksamhet som ska upprätthållas på aktiva konton hos centrala motparter i unionen. En sådan kalibrering bör säkerställa att den planerade omlokaliseringen av exponeringar mot centrala motparter i EU leder till att sådana tjänster inte längre anses vara av stor systemvikt när det gäller vad som skulle kvarstå hos den berörda centrala motparten i tredjeland.

ECB stöder uppfattningen att alltför stora exponeringar mot, och fortsatt alltför stor tillit till, centrala motparter i tredjeland utgör en risk för den finansiella stabiliteten i unionen som måste hanteras genom att man minskar sådana exponeringar mot clearingtjänster som anses vara av stor systemvikt. ECB välkomnar därför starkt denna åtgärd, som bör säkerställa en balans mellan att begränsa systemrisker och finansiella stabilitetsrisker för unionen och stödja att man ett gradvis skapar en motståndskraftig och likvid unionsbaserad clearingmarknad. ECB har ett antal kommentarer om det föreslagna kravet på aktivt konto.

För det första anger förslaget till förordning att Esma bör överväga lämpliga infasningsperioder som ger tid för ett gradvist genomförande av kravet på aktivt konto. ECB stöder detta förslag, eftersom det är nödvändigt att undvika eventuella negativa effekter av ett plötsligt genomförande av detta krav för marknadsaktörer och centrala motparter i EU. För att säkerställa en säker och stabil central clearing är det också viktigt att gradvis kalibrera detta krav. Detta skulle göra det möjligt för motparter att gradvis uppfylla sina clearingkrav när det gäller andelen exponeringar som avvecklas på konton hos centrala motparter i EU. På detta sätt skulle Esma, genom att utnyttja möjligheten att se över de tekniska tillsynsstandarderna för kalibrering av kravet på aktivt konto på utifrån den information som lämnats av den gemensamma övervakningsmekanismen ([57]), kunna säkerställa att kalibreringen av den andel av clearingverksamheten som ska hållas på aktiva konton hos centrala motparter i EU skulle kunna anpassas till marknadsutvecklingen eller andra relevanta omständigheter. En sådan gradvis kalibrering bör möjliggöra effektiva

([56]) Se artikel 1.12 i förslaget till förordning som lägger till en ny artikel 17a.2 i EMIR.
([57]) Se artikel 1.18 i förslaget till förordning som lägger till en ny artikel 23c.5 i EMIR.

marknadsbaserade justeringar och begränsa riskerna för den finansiella stabiliteten. Till följd av detta skulle en attraktivare och stabilare clearingmarknad i unionen växa fram. ECB föreslår därför att ett sådant stegvist genomförande bör framgå av Esmas mandat att utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder som specificerar kalibreringen av kravet på aktivt konto.

För det andra bör kravet på aktivt konto, efter infasningsperiodens utgång, kalibreras till dess slutlig nivå där relevanta clearingtjänster som tillhandahålls av centrala motparter i tredjeland inte längre har någon stor systemvikt. Esma har i enlighet med Emir-förordningen mandat ([58])att fastställa vilka centrala motparter eller clearingtjänster som har stor systemvikt baserat på en utförligt motiverad bedömning. Eftersom Esma gör sådana bedömningar med hjälp av en kombination av kvantitativa indikatorer och kvalitativ analys bör den, för kalibreringen av kravet på aktivt konto, även överväga en kombination av kvantitativa och kvalitativa mått.

För det tredje bör Esma, när den kalibrerar nivån på clearingverksamheten, beakta de möjliga effekterna av en gradvis omlokalisering, med beaktande av fördelarna och riskerna för unionens finansiella stabilitet och clearingverksamhetens potentiella omlokaliseringsdynamik till tredjeländer. Detta skulle kunna uppnås genom att Esma ges i uppdrag att genomföra en kostnads-nyttoanalys när man fastställer en tidsplan och de verksamhetsnivåer som krävs för infasningsperioden, samt varje gång en omkalibrering blir nödvändig.

För det fjärde bör Esma, när den utvecklar metoden för att beräkna nivån på clearingverksamheten, säkerställa att den inte bara fokuserar på den samlade andelen av verksamhet på unionsnivå, som skulle vara nödvändigt för att säkerställa att minskningen av avvecklingen ([59]) är sådan att tjänsterna hos centrala motparter från tredjeland inte längre har stor systemvikt. Esma bör också säkerställa att man beaktar den individuella andelen av verksamheten som finansiella och icke-finansiella motparter som omfattas av clearingkravet skulle behöva upprätthålla på sina aktiva konton hos centrala motparter i EU. ECB tolkar det som att det är lagstiftarens avsikt att de förslag till tekniska tillsynsstandarder som nämns i förslaget till förordning ([60]) kommer att omfatta sådana enskilda verksamhetsandelar. Detta eftersom kravet på aktivt konto är direkt tillämpligt och riktat till finansiella och icke-finansiella motparter som omfattas av clearingkravet. Det är endast baserat på sådana individuellt fastställbara andelar som varje finansiell och icke-finansiell motpart som omfattas av clearingkravet kan uppfylla kraven på aktivt konto och utarbeta de tillhörande planerna som planeras i de föreslagna ändringarna av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ([61]), som ingår i direktivförslaget.

För det femte anger förslaget till förordning att motparter som omfattas av kravet på aktivt konto årligen måste bekräfta att de uppfyller detta krav genom att rapportera till den behöriga myndigheten för den centrala motparten i EU. Frekvensen för sådan rapportering kan ha direkta konsekvenser för en effektiv övervakning av efterlevnaden av kravet på aktivt konto, och av koncentrationsrisken gentemot godkända centrala motparter i tredjeland som erbjuder tjänster som har stor systemvikt. ECB föreslår därför att frekvensen för denna rapportering ökas till varje kvartal, i linje med frekvensen för den regelbundna tillsynsrapporteringen.

För det sjätte anges det i förslaget till förordning att sådan rapportering måste lämnas in av finansiella och icke-finansiella motparter till den behöriga myndigheten för den centrala motparten i EU. I enlighet med direktivförslaget är det ECB:s tolkning att andra myndigheter, som inte är behöriga myndigheter för centrala motparter i EU, ska kunna uppmanas att se över hur motparter som står under deras tillsyn är anpassade till unionens relevanta mål eller mer övergripande omställningstendenser när det gäller användningen av det aktiva kontot i enlighet med förslaget till förordning. I detta sammanhang är det mycket viktigt att sådana myndigheter inkluderas som mottagare av sådan rapportering. Informationen om clearingverksamheten enbart hos centrala motparter i EU skulle dessutom vara otillräcklig för att övervaka efterlevnaden av kravet på aktivt konto, eftersom detta kräver en

([58]) Se artikel 25.2c i EMIR.
([59]) Se artikel 1.4 i förslaget till förordning som lägger till en ny artikel 7a.5 i EMIR.
([60]) Se artikel 1.4 i förslaget till förordning som lägger till en ny artikel 7a.5 i EMIR.
([61]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

översikt över motparternas globala verksamhet i de relevanta kategorierna av derivatkontrakt. Rapporteringen bör därför separat omfatta information om transaktioner som avvecklas hos auktoriserade centrala motparter och godkända centrala motparter från tredjeland. Detta kommer att göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att fånga upp fall av bristande efterlevnad av kravet på aktiva konton, där motparter som omfattas av det kravet om aktivt konto endast använder godkända centrala motparter från tredjeland för avveckling av vissa kategorier av derivatkontrakt.

För det sjunde är det nödvändigt att harmonisera rapporteringsformatet för den information som varje motpart ska rapportera om resultatet av den beräkning som görs enligt kravet på aktivt konto ([62]). Detta skulle säkerställa en miniminivå av jämförbarhet för de uppgifter som rapporteras av motparter som omfattas av kravet på aktivt konto och därmed en sund övervakning av efterlevnaden av kravet på aktivt konto. Förslagen till tekniska tillsynsstandarder för kalibrering av kravet på aktivt konto bör därför åtföljas av förslag till tekniska genomförandestandarder som specificerar formatet på den information som ska rapporteras.

Slutligen inför förslaget till förordning en ändring av beräkningsmetoden för clearingkravet, vilket innebär att det vid beräkningen av positioner för tröskelvärdena endast krävs att derivatkontrakt som inte avvecklas via en auktoriserad central motpart i EU eller en godkänd central motpart från tredjeland ska medräknas. Med tanke på kopplingen mellan omfattningen av det aktiva kontot och omfattningen av clearingkraven, uppmanar ECB unionslagstiftaren att ta hänsyn till de tänkbara konsekvenser som ändringen av beräkningsmetoden kan få både för omfattningen av kravet på aktivt konto, såsom dess eventuella utvidgning, och för det aktiva kontorets förmåga att hantera den risk som uppstår när clearingmedlemmar och kunder i unionen har alltför stora exponeringar mot centrala motparter från tredjeland som tillhandahåller clearingtjänster som bedöms ha stor systemvikt.

4.1.2 Förslag till ändringar av direktiv 2013/36/EU

De föreslagna ändringarna av direktiv 2013/36/EU direktiv 2013/36/EU inför krav att institut och behöriga myndigheter hanterar alla koncentrationsrisker som kan uppstå till följd av deras exponeringar mot centrala motparter, särskilt centrala motparter från tredjeland som erbjuder tjänster av stor systemvikt för unionen. I detta sammanhang förväntas de behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med direktiv 2013/36/EU bedöma och övervaka anpassningen av institut som står under deras tillsyn till unionens relevanta politiska mål, inom ramen för kravet på aktivt konto i förslaget till förordning. Man föreslår även ändringar av översyns- och utvärderingsprocessen. Genom direktivförslaget införs dessutom en ny tillsynsbefogenhet i direktiv 2013/36/EU som gör det möjligt för behöriga myndigheter att särskilt bedöma och åtgärda alltför stora koncentrationsrisker till följd av exponeringar som institut som står under deras tillsyn har mot centrala motparter i tredjeland som erbjuder tjänster av stor systemvikt för unionen. ECB har flera kommentarer avseende detta.

För det första är de föreslagna ändringarna av tillsynsramen nödvändiga för att säkerställa att behöriga myndigheter kan bedöma och övervaka koncentrationsrisker till följd av exponeringar mot centrala motparter på ett mer målinriktat sätt, särskilt av sådana som erbjuder tjänster av stor systemvikt för unionen. Enligt de befintliga bestämmelserna i direktiv 2013/36/EU krävs ([63]) endast att de behöriga myndigheterna hanterar sådana koncentrationsrisker i sammanhang där centrala motparter har en inneboende tendens till storskalig koncentration för att dra nytta av stordriftsfördelar och nätverkseffekter. ECB välkomnar därför förtydligandet som kravet på aktivt konto medför vad gäller begreppet koncentration. Ett sådant förtydligande, som speglas i direktivförslaget, säkerställer att de behöriga myndigheterna förfogar över en mer målinriktad tillsynsram för att vidta åtgärder, jämfört med de befintliga möjligheterna för behöriga myndigheter att införa ytterligare kapitalbaskrav för risker som inte täcks, eller inte täcks i tillräcklig omfattning, av de befintliga kapitalkraven enligt direktiv 2013/36/EU ([64]).

För det andra bör de behöriga myndigheterna, när de hanterar institutens koncentrationsrisk, i första hand fokusera på varje instituts individuella situation. I detta avseende bör institutens säkerhet och sundhet förbli det främsta målet för de behöriga myndigheter som utövar tillsyn enligt direktiv 2013/36/EU.

([62]) Se artikel 1.4 i förslaget till förordning som lägger till en ny artikel 7a.4 i EMIR.
([63]) Se artikel 81 i direktiv 2013/36/EU.
([64]) Se artikel 104 i direktiv 2013/36/EU.

För det tredje bör de behöriga myndigheterna, med tanke på att de föreslagna ändringarna av direktiv 2013/36/EU är kopplade till kravet på aktiva konton, inte förväntas utöva de föreslagna befogenheterna innan Esma, i samarbete med EBA, Eiopa och ESRB och efter samråd med ECBS, har utarbetat förslag till tekniska tillsynsstandarder avseende det aktiva kontot. Detta beror på att de behöriga myndigheterna behöver tydliga kriterier för att avgöra under vilka omständigheter en clearingmedlems eller kunds exponering som står under dess tillsyn skulle kunna ge upphov till oro. Dessutom är en effektiv övervakning av kravet på aktivt konto beroende av korrekt rapportering. ECB föreslår därför att rapporteringen enligt förslaget till förordning ([65]) ska lämnas direkt till både den behöriga myndigheten för den centrala motparten i EU och den behöriga myndigheten för det institut som omfattas av rapporteringskravet.

För det fjärde har den gemensamma övervakningsmekanismen som nämnts ovangetts i uppdrag att övervaka kravet på aktivt konto samt även en bredare övervakning av eventuella risker, bl.a. koncentrationsrisker, som uppstår till följd av de finansiella aktörernas sammanlänkning. De behöriga myndigheterna kunde beakta resultaten av sådan övervakning i sin bedömning av koncentrationsrisker som härrör från institut som står under deras tillsyn och har exponeringar mot centrala motparter ([66]).

Enligt direktivförslaget ska EBA dessutom, tillsammans med Esma, utarbeta riktlinjer som säkerställer en konsekvent metod för att integrera koncentrationsrisker till följd av exponeringar mot centrala motparter i EU i stresstester ([67]). Direktiv 2013/36/EU ([68]) syftar till att säkerställa att behöriga myndigheter genomför stresstester av institut som står under tillsyn, bl.a. med hjälp av gemensamma metoder som definieras i EBA:s riktlinjer. Eftersom EBA:s riktlinjer inte är riskspecifika bör det inte krävas några ytterligare fristående riktlinjer för att beakta en viss risk eller ett visst riskelement. Alla specifika risker skulle kunna integreras systematiskt i de befintliga riktlinjerna.

4.2 *Information om clearingtjänster*

Enligt förslaget till förordning ska clearingmedlemmar och kunder, som tillhandahåller clearingtjänster via både auktoriserade centrala motparter i EU och godkända centrala motparter från tredjeland, informera sina kunder om möjligheten att avveckla ett derivatkontrakt via en central motpart i EU ([69]). ECB stöder detta krav som bör bidra till att uppnå unionen relevanta mål på två sätt. För det första är tillämpningsområdet för detta krav är bredare än tillämpningsområdet för kravet på aktivt konto, eftersom det även omfattar transaktioner som inte omfattas av clearingkravet och kräver att relevanta clearingmedlemmar och kunder systematiskt föreslår clearingalternativ inom unionen även för tjänster som Esma inte har fastställt vara av stor systemvikt. För det andra bör detta krav ge slutkunder incitament att avveckla hos centrala motparter som är auktoriserade i unionen.

Genom förslaget till förordning införs dessutom ett krav på att relevanta clearingmedlemmar och kunder ska rapportera omfattningen av sin clearingverksamhet hos godkända centrala motparter från tredjeland ([70]). ECB välkomnar detta krav, som säkerställer att behöriga myndigheter och den gemensamma övervakningsmekanismen har tillgång till nödvändig information för att övervaka clearingverksamheten hos godkända centrala motparter i tredjeland. ECB ger dessutom sitt starka stöd till att Esma, som fått i uppdrag att utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder som specificerar innehållet i denna rapportering, bör beakta information som redan finns tillgänglig inom ramen för den befintliga rapporteringsramen. Dubbelrapportering skapar onödiga bördor för instituten. Detta kan påverka inte bara institutens kostnader för rapportering utan också kvaliteten och integriteten på de uppgifter som lämnas till de behöriga myndigheterna.

ECB har flera synpunkter på sådan rapportering om clearingverksamhet.

([65]) Se artikel 1.4 i förslaget till förordning som lägger till en ny artikel 7a.4 i EMIR.
([66]) Se artikel 2.3 i direktivförslaget som ändrar artikel 81 i direktiv 2013/36/EG.
([67]) Se artikel 2.4 i direktivförslaget.
([68]) Se artikel 100 i direktiv 2013/36/EU.
([69]) Se artikel 1.4 i förslaget till förordning som lägger till en ny artikel 7b.1 i EMIR.
([70]) Se artikel 1.4 i förslaget till förordning som lägger till en ny artikel 7b.2 i EMIR.

För det första bör de behöriga myndigheterna och den gemensamma övervakningsmekanismen, för att få en heltäckande överblick över den marknadsutveckling som är relevant för avvecklingen i unionen, ges nödvändig information om både auktoriserade centrala motparter i EU och godkända centrala motparter i tredjeland. ECB föreslår därför att tillämpningsområdet för rapporteringskravet utökas till att även omfatta exponeringar mot auktoriserade centrala motparter i EU. En sådan utökning av tillämpningsområdet måste också återspeglas i Esmas mandat att utarbeta förslag till tekniska tillsyns- och genomförandestandarder som specificerar innehåll och format för sådan rapportering.

För det andra förtydligar förslaget till förordning att clearingmedlemmars och kunders rapportering om clearingverksamhet måste lämnas in till de behöriga myndigheterna på årsbasis. Frekvensen på denna rapportering kan ha direkta konsekvenser för den effektiva övervakningen av clearingverksamheten, särskilt i samband med kravet på aktivt konto och övervakningen av koncentrationsrisken gentemot centrala motparter. ECB föreslår därför att frekvensen för denna rapportering ökas till varje kvartal, i linje med frekvensen för den regelbundna tillsynsrapporteringen.

För det tredje förtydligar förslaget till förordning att clearingmedlemmar och kunder måste rapportera till sina behöriga myndigheter. I enlighet med Emir ([71]), direktiv 2013/36/EU ([72]) och rådets förordning (EU) nr 1024/2013 ([73]) kan sådana behöriga myndigheter skilja sig åt för clearingmedlemmar och kunder. För tydlighetens skull bör därför en ändring läggas till i förslaget till förordning för att spegla denna punkt och säkerställa att de behöriga myndigheterna får sådan rapportering i enlighet med sina tillsynsuppdrag i enlighet med den aktuellt gällande ramen.

I de fall där ECB rekommenderar att förslaget till förordning och direktivförslaget ska ändras anges de specifika förslagen i ett separat tekniskt arbetsdokument som åtföljs av en förklaring. Det tekniska arbetsdokumentet finns på engelska i EUR-Lex.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 26 april 2023.

Christine LAGARDE
ECB:s ordförande

([71]) Se artikel 2.13 i EMIR.
([72]) Se artikel 4 i direktiv 2013/36/EU.
([73]) Se artikel 6 i rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).